

Arrest

nr. 321 330 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 8 februari 2023, dient op 9 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 9 maart 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 28 maart 2024.

1.3. Op 24 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 26 september 2024 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Haaway, gelegen in het district Sablale in de provincie Lower Shabelle. U behoort tot de clan Habr Gedir (<Hawiye) en hangt het islamitische geloof aan.

Uw vader was actief bij Al Shabaab. In augustus 2020 kwam hij tijdens gevechten om het leven. Uw moeder beviel in januari 2021 van hun vijfde kind. Meteen erna was ze verplicht om te huwen met de broer van uw vader, die eveneens actief is bij Al Shabaab. Hij behandelde haar erg slecht en sloeg haar regelmatig. Aan het einde van datzelfde jaar hoorde u regelmatig van uw stiefvader dat u met zijn zoon zou moeten trouwen die net als hij was aangesloten bij Al Shabaab.

Om inkomsten te voorzien sprokkelde uw moeder hout in de omgeving van jullie dorp. U hielp haar daar dikwijls bij en raakte zo begin 2022 in contact met een jongeman genaamd [S.], die jullie soms hielp met zwaardere stukken hout. Na een maand vertrouwde u hem toe dat u onder dwang zou moeten huwen met een neef die aangesloten was bij Al Shabaab en dat u dat helemaal niet wilde. Eind juni 2022 stelde [S.] voor om in het geheim met elkaar te trouwen. U stemde toe waarop hij een mukhtar en twee getuigen regelde in wiens bijzijn jullie in juli 2022 heimelijk huwden.

Niet veel later zei uw stiefvader dat zijn zoon aan het einde van de zomer zou terugkeren van een trainingskamp met Al Shabaab en dat jullie dan met elkaar in het huwelijk moesten treden. U vertelde dit aan [S.] die daarop zijn eigen familie inlichtte. Op 13 september 2022 kwamen zijn vader en twee ooms naar jullie huis om uw hand te vragen. Toen uw oom hun verzoek weigerde omdat u was voorbestemd om met zijn zoon te trouwen, deelden ze hem mee dat u al in het geheim met [S.] was getrouwd. Daarop werd uw stiefvader erg boos. Hij zei dat jullie huwelijk niet geldig was, wilde weten wie jullie in de echt had verbonden en wilde ook [S.] te zien krijgen. Hij beschuldigde u tevens van overspel omdat u al aan zijn zoon was beloofd, sloeg u en liet u opsluiten in een gebouw van Al Shabaab in afwachting van uw veroordeling. Toen [S.] hoorde wat er gebeurd was, sloeg hij op de vlucht.

Tijdens uw opsluiting kreeg u bezoek van uw moeder. Ze zei dat u een fout had gemaakt en vroeg u of u al met [S.] had geslapen. U verzekerde haar dat dit niet het geval was. Uw moeder bracht uw stiefvader daarvan op de hoogte. Daarop stuurde hij drie vrouwen naar u om te controleren of u de waarheid sprak. Zij stelden vast dat u nog maagd was waardoor uw geheime huwelijk voor uw stiefvader ongeldig was. Op aanraden van uw moeder stemde u in met het huwelijk met de zoon van uw stiefvader waarop u werd vrijgelaten op 29 september 2022.

Meteen na uw vrijlating regelde uw moeder uw vertrek uit het dorp dat u verliet in de vroege ochtend van 30 september 2022. U werd naar Mogadishu gebracht. Daar nam u op 5 oktober 2022 het vliegtuig naar Turkije. Eén maand later nam u de boot naar Griekenland waar u op 28 november 2022 verplicht werd om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Enige tijd nadien nam u daar het vliegtuig naar Frankrijk, vanwaar u met de trein doorreisde naar België. Op 8 februari 2023 kwam u aan in België. Eén dag later diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer.

Op 15 maart 2023 werd u in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de analyse van uw administratief dossier blijkt dat u op 15 maart 2023 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd,

niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar. Uit de objectieve informatie die aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat wanneer het CGVS aan de bevoegde Griekse autoriteiten - het Ministerie voor Migratie en Asiel - vraagt om een kopie van de documenten in een asioldossier in Griekenland, **het antwoord steevast een weigering is**. De Griekse autoriteiten hebben het CGVS laten weten dat volgens hen artikel 34 van Verordening 604/2013 (Dublin III-verordening) niet van toepassing is op mensen die in Griekenland al internationale bescherming genieten. Bijgevolg weigeren de Griekse asielautoriteiten systematisch om met het CGVS het asioldossier te delen of de redenen waarom een persoon in die staat internationale bescherming heeft gekregen.

Bijgevolg staat vast dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het nodige heeft gedaan om het integrale Griekse asioldossier op te vragen, waarbij het uitblijven van een volledig antwoord vanwege de Griekse autoriteiten uiteraard niet aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ten kwade kan worden geduid. Het Commissariaat-generaal heeft zijn analyse gebaseerd op de beschikbare elementen, waaruit blijkt dat uw verzoek ongegrond is.

U slaagde er immers niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten. Noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen die hebben geleid tot uw vertrek uit Somalië.

In de eerste plaats is het erg opmerkelijk dat u enkele belangrijke gebeurtenissen in uw asielrelaas niet coherent in de tijd situeert. Zo gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u in het geheim gehuwd bent in april 2021, dat u in oktober 2021 bent vertrokken uit Somalië en dat u vervolgens een jaar in Turkije hebt gewoond tot u in november 2022 naar Griekenland bent gereisd (Vragenlijst CGVS, punt 3.1; Verklaring DVZ, punt 16a en 33). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u gehuwd bent in juli 2022 en dat u in oktober 2022 naar Turkije bent gevlogen waar u één maand hebt verbleven voor u in november 2022 naar Griekenland bent gereisd (CGVS, p. 6, 13 en 16). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat de data bij de DVZ fout zijn opgeschreven omdat u "de tijd toen nog niet zo goed kende" (CGVS, p. 16). Aan die uitleg kan evenwel niet veel geloof worden gehecht aangezien u andere data die zich nog verder in het verleden situeren wel coherent weergaf doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Zo gaf u zowel op de DVZ als het CGVS consequent aan dat uw vader in augustus 2020 is overleden en dat uw moeder in januari 2021 is bevallen van uw jongste zus (Verklaring DVZ, punt 13A en 18; CGVS, p. 5). Dat u die zaken, die zich verder in het verleden bevinden, beter in de tijd kan plaatsen dan uw huwelijk, het moment van uw vertrek uit Somalië en de periode die u in Turkije hebt doorgebracht, toont aan dat u wel degelijk in staat bent om tijdsindicaties weer te geven. Dat u daar niet in slaagt bij gebeurtenissen die van cruciaal belang zijn voor uw verzoek om internationale bescherming, is dan ook een ernstige indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Daarnaast is het opvallend dat u bij de DVZ aangaf dat u in het geheim bent getrouwd in april 2021 en pas nadien van uw stiefvader hebt vernomen dat hij u wilde uithuwelijken aan één van zijn zonen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; Verklaring DVZ, punt 16a). Op het CGVS legde u immers volstrekt andere verklaringen af. Zo stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw stiefvader u aan het einde van 2021 begon te vertellen dat hij u aan zijn zoon wilde uithuwelijken. U hebt [S.] daar pas over aangesproken in 2022 toen jullie elkaar meer begonnen te zien tijdens het houtspikkelen. U zei hem dat u niet met de zoon van uw stiefvader wilde huwen, waarop hij dan voorstelde dat u met hem kon trouwen (CGVS, p. 13-15). Hij heeft er dan voor gezorgd dat jullie in het geheim konden huwen in juli 2022 (CGVS, p. 6 en 15-16). Dat u op het CGVS aangeeft dat het vooruitzicht op een gedwongen huwelijk met de zoon van uw stiefvader de voornaamste aanleiding was voor uw geheime huwelijk met [S.], terwijl u op de DVZ verklaarde dat er nog geen sprake was van een gedwongen huwelijk op het moment dat u heimelijk trouwde met [S.], doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met uw stiefvader.

Voorts zijn ook uw verklaringen over de manier waarop u in steeds nauwer contact kwam met [S.] weinig aannemelijk. U geeft aan dat hij afkomstig was uit een dorp in de buurt en dat jullie enkel met elkaar konden spreken terwijl jullie hout sprokkelden aangezien jongens en meisjes niet met elkaar mogen afspreken bij jullie (CGVS, p. 14 en 18). Gevraagd of er nog andere mensen in de buurt waren toen jullie met elkaar spraken tijdens het sprokkelen, geeft u aan van wel en stelt u dat er ook nog andere mannen ter plaatse waren die hout aan het verzamelen waren. Aangezien het van Al Shabaab niet toegelaten is dat ongehuwde mannen en vrouwen nauwe contacten onderhouden, zorgden jullie ervoor dat jullie niet dicht bij elkaar stonden en waren jullie steeds een zekere afstand van elkaar verwijderd toen jullie onderling aan het spreken waren (CGVS, p. 14-15). Het is dan ook een raadsel hoe jullie in die omstandigheden konden spreken over uw moeilijkheden met uw stiefvader, die overigens in de regio bekend stond als aanhanger van Al Shabaab en preken gaf over die organisatie, en een geheim huwelijk konden regelen zonder argwaan te wekken (CGVS, p. 17 en 22).

Overigens is het ook een raadsel hoe uw moeder, die in jullie levensonderhoud voorzag door hout te sprokkelen (CGVS, p. 6), erin geslaagd is om u al in de ochtend na uw vrijlating ongezien weg te krijgen uit uw dorp en regio, die onder controle staan van Al Shabaab, en vervolgens uw reis naar België te financieren waarbij u tot twee keer toe het vliegtuig hebt genomen (Verklaring DVZ, punt 32-33; CGVS, p. 13-14 en 21). En dat terwijl ze samenwoonde met uw stiefvader, de actor van vervolging in uw asielrelaas. Uw bewering dat uw stiefvader er niet bij had stilgestaan dat u na uw vrijlating uit de gevangenis zou willen ontkomen aan het huwelijk met zijn zoon omdat u had aangegeven dat u akkoord ging met huwelijk en u uw straf al had gekregen door twee weken in de gevangenis door te brengen (CGVS, p. 23-24), is geenszins aannemelijk.

Ook moeten er grote vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen over de levensloop van uw vader en de gevolgen daarvan op uw eigen leven. Zo is het opvallend dat u nauwelijks iets weet te vertellen over het werk en de dood van uw vader. U stelt dat hij al een hele tijd aangesloten was bij Al Shabaab en dat dit zijn enige job was (CGVS, p. 5-6). Eind augustus 2020 vernam u van zijn broer dat hij om het leven was gekomen tijdens gevechten. U heeft evenwel geen informatie over de exacte omstandigheden waarin hij is overleden. Zijn stoffelijke overschotten heeft Al Shabaab nooit aan uw gezin getoond (CGVS, p. 5). Bovendien is het erg opvallend dat u bent opgegroeid in een regio die gecontroleerd werd door Al Shabaab en dat zelfs uw vader bij die organisatie was aangesloten, maar dat uw gedachten op geen enkele manier door hun ideologie beïnvloed zijn geraakt. Daarop gewezen stelt u dat uw vader al lang geleden gedwongen werd om Al Shabaab te vervoegen nadat zijn broer gewond geraakt was bij gevechten voor die organisatie, maar dat uw vader niet akkoord ging met de ideeën van Al Shabaab. U stelt dat hij veel nachtmerries had en spijt had dat hij mensen had gedood en dat hij dat niet wilde (CGVS, p. 11-12). Hij zag daar van af, maar had niet de mogelijkheid om zijn familie daar weg te halen (CGVS, p. 21). Met dergelijke vage en weinig aannemelijke verklaringen slaagt u er evenwel niet in het CGVS ervan te overtuigen dat uw vader aangesloten was bij Al Shabaab en om het leven is gekomen bij gevechten voor die organisatie.

Aangezien werd vastgesteld dat uw verklaringen niet aannemelijk zijn over het leven en de dood van uw vader, uw geheime huwelijk met [S.], uw gedwongen huwelijk met uw stiefbroer en de manier waarop u uit Somalië bent vertrokken en uw reis hebt gefinancierd, moet er worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw ware levensomstandigheden in Somalië en het netwerk dat u daar onderhield.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst heeft verlaten. Noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf.

de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofdte mate verhogen dat er moet

aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In verband met de e-mail die het CGVS op 29 april 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met haar persoonlijk profiel en omstandigheden omdat in haar persoonlijk leven in Somalië data en jaartallen van zeer weinig tot geen belang waren. Zij wijst erop dat zij zelfs niet naar school mocht, dat ze van thuis Koranlessen volgde en dat zij moeite heeft met correcte tijdsindicaties. Zij legt uit dat zij het overlijden van haar vader en de geboorte van haar jongste zus wel consequent kon plaatsen in de tijd omdat dit twee cruciale levensgebeurtenissen zijn en in haar geheugen gegraveerd staan.

Volgens haar heeft zij wel degelijk hetzelfde verklaard bij de DVZ als bij het CGVS. Zij legt uit dat zij bedoelde dat het gedwongen huwelijk nog niet concreet vaststond, maar dat het een idee in uitvoering was van haar stiefvader en dat het haar dus enkel mondeling was meegedeeld. Zij stipt aan dat zij continu werd onderbroken om alles zo kort mogelijk te houden en meent dat de *modus operandi* van de commissaris-generaal tot gevolg heeft dat er zich misverstanden voordoen.

Verder verwijt zij de commissaris-generaal geen inlevingsvermogen te hebben, waar beweerd wordt dat de manier waarop zij in steeds nauwer contact kwam met S. weinig aannemelijk is. Zij preciseert dat het moeilijk is voor een meisje en een jongen om specifiek af te spreken en om met elkaar alleen te zijn, maar dat het niet zo is dat zij nooit in dezelfde ruimte mochten zijn. Zo zagen zij elkaar bij het houtsprokkelen, wat een publieke ruimte was en kon S. haar helpen met zware dingen, waardoor zij toch enige conversaties konden voeren. Het is volgens haar duidelijk dat de commissaris-generaal alles bekijkt met een westerse bril.

Omtrent de omstandigheden van haar moeder en de levensloop van haar vader, licht zij toe dat zij nog een jong meisje was en gelet op de heersende cultuur in Somalië niet veel mogelijkheden had om meer vragen te stellen over de dood van haar vader of om de lichamelijke overschotten te gaan opeisen. Zij en haar gezin moesten ondergaan wat hen werd opgedragen. Zij voegt toe dat haar vader spijt had van zijn deelname aan Al-Shabaab, maar dat hij ook beseftte dat het moeilijk zou zijn om zich terug te trekken.

Zij stelt dat het gevaarlijker was voor haar om thuis te blijven na haar vrijlating omdat de vervolger in hetzelfde huis woonde, waardoor het niet vreemd is dat haar moeder haar de volgende ochtend al kon wegsturen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoekster aan dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle complex, problematisch en ernstig is en dat uit verschillende rapporten blijkt dat die nog steeds precair is. Het meest recente COI Focus rapport laat volgens haar gelden dat tot op heden het meeste *battles* plaatsvinden in die regio en dat de tweede fase van het militair offensief niet voldoende is voor de huidige crisis. Verder stelt het rapport volgens haar dat, hoewel Al Shabaab verdreven is voor een groot deel uit het gebied in Centraal-Somalië, de groepering erin slaagt het tempo van hun operaties te verhogen en dat zij de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit aldaar. Zij besluit dat het onbegrijpelijk is te oordelen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Lower Shabelle.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat zij weigerde te trouwen met de zoon van haar stiefvader.

Verzoekster werd de vluchtelingenstatus toegekend door de Griekse autoriteiten op 15 maart 2023.

4.3.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat, rekening houdend met het geheel van elementen die verzoeksters persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, de commissaris-generaal kan aannemen dat de internationale bescherming die verzoekster in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat haar verzoek om internationale bescherming onderzocht moet worden ten opzichte van haar land van herkomst. De commissaris-generaal licht vervolgens toe dat wanneer zij aan de bevoegde Griekse autoriteiten, het Ministerie voor Migratie en Asiel, vraagt om een kopie van de documenten in een asiëldossier in Griekenland, het antwoord steevast een weigering is, waardoor zij systematisch weigeren om het asiëldossier te delen of de redenen waarom een persoon in die staat internationale bescherming gekregen heeft. Zij besluit dat haar analyse vervolgens gebaseerd werd op de beschikbare elementen, waaruit blijkt dat het beschermingsverzoek ongegrond is daar verzoekster geen reëel risico loopt op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.3. Het wordt niet betwist dat verzoekster een internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, alwaar zij blijkens de gegevens van haar dossier werd erkend als vluchteling op 15 maart 2023. Dit blijkt overigens ook uit het overzicht van de Griekse Dublinunit (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1).

Er liggen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen voor die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

4.3.3.1. De commissaris-generaal heeft ervoor geopteerd om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om het beschermingsverzoek van verzoekster niet-ontvankelijk te verklaren vanwege de haar verleende beschermingsstatus in Griekenland, zoals aangegeven in punt 4.3.2, doch expliciet gemotiveerd dat de haar verleende status niet effectief geacht wordt.

Hierbij is de rechtspraak van het Hof van Justitie relevant waaruit blijkt dat een bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer zij geen gebruik kan maken van de geboden mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een verzoeker aan wie een andere lidstaat reeds een dergelijke bescherming heeft verleend, niet-ontvankelijk te verklaren omdat die verzoeker in die andere lidstaat een ernstig risico loopt dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling, dat verzoek in het kader van een nieuwe procedure voor internationale bescherming overeenkomstig de richtlijnen 2011/95 en 2013/32 opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken moet onderzoeken. In het kader van dat onderzoek moet deze autoriteit volgens het Hof echter ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK)).

Daarbij overwoog het Hof ten eerste dat de Uniewetgever bij de huidige stand van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel de doelstelling van artikel 78, lid 2, onder a) van het VWEU, te weten een uniforme asielstatus voor onderdanen van derde landen die in de gehele Unie geldig is, nog niet volledig heeft geconcretiseerd. Het Hof heeft vooralsnog geen beginsel geformuleerd op grond waarvan de lidstaten verplicht zijn om door een andere lidstaat genomen beslissingen tot toekenning van de vluchtelingenstatus automatisch te erkennen, noch heeft het de wijze van toepassing van een dergelijk beginsel gepreciseerd. Evenwel wijst het Hof erop dat de lidstaten overeenkomstig artikel 13 van de Kwalificatierichtlijn de vluchtelingenstatus verlenen aan iedere dertdelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden om overeenkomstig de hoofdstukken II en III van die richtlijn als vluchteling te worden erkend, zonder dat zij daarbij over discretionaire bevoegdheid beschikken. Om te bepalen of aan deze voorwaarden is voldaan, moeten de lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, *“ieder verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordelen en met name rekening houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten alsmede de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van deze verzoeker”* (HvJ, C-753/22, pt. 72).

Indien het voor een lidstaat niet mogelijk is om een bij haar ingediend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 33, lid 2, onder a) van de Asielprocedurerichtlijn, moet de bevoegde autoriteit de voorwaarden voor toekenning van de vluchtelingenstatus dus individueel, volledig en actueel onderzoeken en moet de vluchtelingenstatus aan de verzoeker worden toegekend indien deze voldoet aan de voorwaarden van de hoofdstukken II en III van de Kwalificatierichtlijn, zonder dat deze autoriteit over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Verwijzend naar het beginsel van wederzijds vertrouwen waarop het GEAS is gebouwd, stelt het Hof vervolgens dat *“deze autoriteit weliswaar niet verplicht [is] om de vluchtelingenstatus van deze verzoeker te erkennen op de enkele grond dat die status hem eerder bij beslissing van een andere lidstaat is verleend, maar moet zij niettemin ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen”* (HvJ, C-753/22, pt. 76).

Tenslotte geeft het Hof bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen om rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat om de verzoeker als vluchteling te erkennen volgende duiding: *“Gelet op het beginsel van loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, lid 3, eerste alinea, VEU, volgens hetwelk de lidstaten elkaar respecteren en elkaar steunen bij de vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien (arrest van 6 september 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, punt 42), en dat concreet is uitgewerkt in artikel 36 van richtlijn 2011/95 en artikel 49 van richtlijn 2013/32, en om zoveel mogelijk de samenhang te waarborgen tussen beslissingen die door de bevoegde autoriteiten van twee lidstaten worden genomen over de behoefte aan internationale bescherming van dezelfde onderdaan van een derde land of staatloze, moet bovendien worden overwogen dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het staat dus aan de eerste van deze autoriteiten om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid (HvJ, C-753/22, pt. 78).”*

Hieruit volgt dat wanneer een verzoeker om internationale bescherming reeds internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland, en de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat het verzoek niet niet-ontvankelijk kan verklaard worden en zij het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal, om te kunnen voldoen aan haar verplichtingen op grond van de artikelen 4, lid 3 en 13 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, ertoe gehouden is bepaalde acties te ondernemen. Zo moet de commissaris-generaal, zo spoedig mogelijk, informatie uitwisselen met de Griekse autoriteit die verzoekster eerder als vluchteling heeft erkend, de autoriteit in kennis stellen van het nieuwe in België ingediende verzoek, deze haar standpunt over het nieuw verzoek mededelen en verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover deze beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid.

Artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn bepaalt dat elk verzoek op individuele basis moet worden beoordeeld, waarbij met name rekening moet worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door een verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van een verzoeker. Ook legt voormelde bepaling de verplichting op om elk verzoek te onderzoeken aan de hand van nauwkeurige en actuele informatie overeenkomstig artikel 10, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn. De verplichting om ten volle rekening te houden met een eerdere erkenningsbeslissing in een andere EU-lidstaat is overigens niet alleen een uitdrukking van het wederzijds vertrouwensbeginsel waarop het Gemeenschappelijk Asielstelsel zelf is gebaseerd, maar vormt ook een integraal onderdeel van de samenwerkings- en onderzoeksplicht die op de bevoegde asielautoriteit rust, wanneer deze beslist het beschermingsverzoek niet niet-ontvankelijk te verklaren en het verzoek ten gronde te behandelen. De informatie-uitwisseling met de autoriteit van de lidstaat die reeds de vluchtelingenstatus toekende, die deel van uitmaakt van deze verplichting, strekt ertoe de autoriteit van de lidstaat waar het nieuwe verzoek werd ingediend in staat te stellen haar onderzoek van het beschermingsverzoek met volledige kennis van zaken te kunnen voeren. De elementen die aan de grondslag lagen van de beslissing van de autoriteit van de eerste lidstaat die eerder dezelfde verzoeker om internationale bescherming als vluchteling erkende, zijn bijgevolg onderdeel van het geheel van elementen waarop het nieuwe beschermingsverzoek is gebaseerd en die door de commissaris-generaal op individuele, objectieve en onpartijdige wijze moeten worden onderzocht.

4.3.3.2. Uit de motieven van de bestreden beslissing kan, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal motiveert, niet blijken dat (afdoende) rekening werd gehouden met het gegeven dat verzoekster reeds werd erkend als vluchteling in een andere EU-lidstaat en heeft de commissaris-generaal niet voldaan aan haar verplichtingen zoals die omschreven worden in het hierboven besproken arrest van het Hof van Justitie en de hoger vermelde richtlijnen.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat aan de bevoegde Griekse autoriteiten, zijnde het Ministerie voor Migratie en Asiel, gevraagd werd om de documenten over te maken die geleid hebben tot de toekenning van verzoeksters internationale beschermingsstatus, doch dat de Griekse autoriteiten dit soort aanvragen automatisch weigeren. De Griekse autoriteiten zouden hun systematische weigering baseren op het niet toepasselijke artikel 34 van de Dublin III-Verordening op personen die in Griekenland reeds internationale bescherming genieten.

Het administratief dossier bevat echter geen concrete vraag die de commissaris-generaal aan de bevoegde Griekse asielinstanties, volgens de bestreden beslissing het Ministerie voor Migratie en Asiel gesteld zou hebben, die specifiek betrekking heeft op verzoeksters situatie. Het concrete antwoord hierop met betrekking tot verzoeksters dossier, bevindt zich evenmin in het administratief dossier. De stukken laten slechts toe vast

te stellen dat op 24 april 2023 de vraag gesteld werd om het integrale Griekse asioldossier op te vragen en het antwoord van 24 mei 2023 is niet meer dan een overzicht van de Griekse Dublinunit, dat enkel verzoeksters persoonsgegevens bevat, zonder enige verwijzing naar haar beschermingsverzoek, en waarin louter verwezen wordt naar artikel 34 van de Dublin III-Verordening (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1). De algemene informatie van CEDOCA van 5 juli 2024 aangaande de toegang tot een asioldossier van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in Griekenland gaat, daargelaten de vraag of deze informatie thans nog *up to date* is, niet specifiek in op de situatie van verzoekster en kan aldus evenmin zicht bieden op de concrete vragen die de Belgische autoriteiten gesteld hebben en nog minder op de concrete antwoorden die daarop zouden zijn geboden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2). Aldus worden er geen elementen aangebracht door de commissaris-generaal - die overigens ter terechtzitting afwezig was - waaruit kan afgeleid worden dat de Griekse autoriteiten niet bereid zouden zijn geweest om de elementen op basis waarvan aan verzoekster de vluchtelingenstatus werd toegekend mee te delen of dat zij hiertoe niet langer in staat zouden zijn.

Bij gebrek aan het Griekse asioldossier kan niet worden nagegaan op basis van welke elementen de Griekse autoriteiten verzoekster als vluchteling hebben erkend en welke weerslag deze elementen kunnen hebben op de beoordeling van de commissaris-generaal en diens weigeringsmotieven.

4.3.4. Bijgevolg werd de bestreden beslissing genomen zonder ten volle rekening te houden met de eerdere erkenningsbeslissing van de Griekse autoriteiten en met de elementen die deze beslissing ondersteunen. Het ontbreekt de Raad aldus aan kennis over de grondslag van de Griekse erkenningsbeslissing in hoofde van verzoekster.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.4. Rekening houdend met wat voorafgaat, alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.5. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO